

Tribuna

Presumpció d'innocència i judicis paral·lels

ERNEST PARÍS
JUSTExregidor de
l'Ajuntament de
Reus

Vaig ser regidor de l'Ajuntament de Reus del 2007 al 2011. Vaig exercir responsabilitats de govern. Quan va finalitzar aquest període vaig tornar a la meua feina. Mai he opinat públicament de res d'aquells qui van succeir-nos en les responsabilitats de govern. Sóc un dels 60 imputats (investigats) del mal anomenat cas Innova, concretament en la separata 1 (cas Shirota). Han passat set anys i no he obert boca. Avui faré una excepció.

Fa encara no quinze dies el Tribunal de Comptes ha emès una sentència en la qual exonera de tota responsabilitat als imputats (investigats) d'aquest cas. Per qüestions de temporalitat en la presa de decisions (no era membre de l'Ajuntament el març del 2007 quan el Consell d'Administració d'Innova va donar llum verda per avalar una operació de 3 m €) no sóc cap dels exonerats d'aquest procés del Tribunal de Comptes, però si que formo part dels imputats (investigats) pel Jutjat del Penal 3 de Reus, on fa anys que espero poder-me defensar.

No obstant això tots els investigats en aquesta separata hem pagat la pena del "telediari" que és aquella que ha aparegut constantment als mitjans de comunicació, aquella que ens ha declarat culpables a l'avançada i no ha respectat la presumpció d'innocència, aquella que ens ha declarat culpables als diaris i innocents als jutjats.

Se'ns ha acusat durant set anys de ser uns "presumptes" delinqüents i uns corruptes. Els mitjans no han estalviat tinta a escriure pàgines i pàgines que m'han estigmatitzat en judicis paral·lels sense cap tipus de base probatòria i ens ha sotmès a un linxament de valoracions subjectives, a cadascuna més interessada o partidària atribuint culpes i responsabilitats a l'avançada.

El lliure exercici del dret a la informació ha acabat per realitzar un judici paral·lel que allargat en el temps ha constituït una autèntica erosió de l'honorabilitat dels investigats que ha acabat calant en l'opinió pública i estigmatitzant persones que sota l'etiqueta de «presumptes» culpables ara resulta que són innocents. Qui ens retorna la reputació perduda? Qui ens retorna el malestar i ens restableix el patiment d'aquests anys? Ningú.

Sovint sol passar que en el món de la informació global en el qual vivim prima més la rapidesa, el tuit, el clic i el fet de publicar notícies sense cap tipus de fonament que el rigor, la qual cosa condiciona per sempre la imatge i l'honorabilitat de persones sotmeses a un procediment judicial. Cal que alguns hi reflexionin, però de ben segur que ningú es sentirà al·ludit.

Al seu dia aquest procediment judicial (parlo de Shirota Functional Foods) va començar perquè es va presentar una denúncia i l'Ajuntament de Reus s'hi va personar. Ara, resulta que el Tribunal de Comptes exonera els investigats i els declara innocents. Igualment el jutjat del Mercantil de Tarragona va fallar fa ja dos anys que el concurs de Shirota Func-

Ens han estigmatitzat i hem pagat la pena del telediari.

Culpables mediàtics i innocents als tribunals

tional Foods no va ser culpós de manera que tampoc es va apreciar cap tipus de conducta delictiva.

Queda un tercer capítol judicial al Jutjat del Penal 3 de Reus, on fa anys que esperem poder-nos defensar i poder acabar aquest

calvari, però sense saber ben bé el perquè es veu que el tema està aparcat *sine die*, a l'espera de recursos que no es resolen, la qual cosa lamina el dret a la presumpció d'innocència dels encausats, tot i que sembla que a ningú li importi.

Per fi la sentència del Tribunal de Comptes ve a dir que el ple de l'Ajuntament de Reus, constituït en Junta General d'Innova no va rebre cap advertiment de legalitat per part del seu fedatari jurídic, i això ho manifesta una persona que mai va creure en el projecte de Shirota i que de fet va dimitir del seu Consell d'Administració.

Estic imputat penalment perquè vaig aixecar el dit a una votació d'una reunió celebrada el 29 de febrer de 2008 al ple de l'Ajuntament de Reus, constituït en Junta General de Shirota, pel qual es va ratificar una decisió presa el març del 2007 quan ni tan sols era regidor. Vaig convalidar aquest acord perquè ningú em va advertir que podia ser contrari a llei, tot i que calia un informe preceptiu de la secretaria jurídica que mai es va fer, tal com recull la sentència del Tribunal de Comptes.

Mai he participat en cap conxorxa per prevaricar, ni cometre delictes de malversació de diners públics. La meua oposició a Shirota era política perquè mai vaig dubtar que els acords que es prenen al si de l'Ajuntament de Reus eren des del punt de vista jurídic legals. No em preguntin per què no es van fer aquests informes que no em pertoca respondre-ho. En tot cas vaig ser l'únic conseller que quan va conèixer de prop el projecte de Shirota vaig di-

mitir del seu consell d'administració. Repeteixo, per qüestions polítiques, atès que entenia que no ens pertocava com a Ajuntament participar d'aquests projectes. Però aquesta opinió i posicionament admet la tesi contrària perquè estem parlant de posicionaments polítics.

Mai vaig tenir coneixement ni ningú em va informar que jurídicament el finançament d'aquest projecte podia ser contrari a llei. Tampoc vaig votar la transformació de l'aval a préstec participatiu d'Innova a Shirota. No entenc per què estic encausat penalment ni perquè fa més de 4 anys que no puc defensar-me. Suposo que la investigació judicial en algun moment o altre haurà d'analitzar tot això.

Han passat els anys, ens han estigmatitzat i hem pagat la pena del telediari. Culpables mediàtics i innocents als tribunals. El procés judicial té 3 nivells diferents, el Jutjat Mercantil de Tarragona ens va declarar innocents, el Tribunal de Comptes també. Queda el penal 3 de Reus, del qual demano la presumpció d'innocència i em declaro innocent. Se'm fa molt estrany que pels mateixos fets dos jutjats et declarin innocent i un tercer em declarés culpable, jutjant els mateixos fets. Però no ho diré molt alt, no sigui cas...

A hores d'ara la meua capacitat de sorpresa és molt alta. Mentre la decisió judicial no arriba, continuo sent culpable mediàtic, atès que hi ha mitjans que segueixen amb la cançoneta. Amb el judici personal que això suposa per als encausats que ens estigmatitza i perjudica molt. Qui ens rescabala aquest patiment?

GALERIA DE TARRAGONINS DISTINGITS

L'arquitecte de l'ermita del Loreto

APUNTS BIOGRÀFICS
REALITZATS PER:

JORDI MORANT I CLANXET

Neix a Tarragona. Enllestix els estudis de Batxillerat a la nostra ciutat a l'Institut Provincial. Va a Barcelona ingressant a l'escola Superior d'Arquitectura i obtenint el títol d'arquitecte el mes de novembre de 1940. Posteriorment el mes de setembre de 1967 obtindrà el títol de doctor. Joan Zaragoza és un personatge cordial i humil, que assessora en arquitectura diverses institucions tar-

ragonines, entre les quals destaquen que fou associat de la Reial Societat Arqueològica Tarraconesa. Li agradava l'esport i la música i òbviament va ser un mestre del dibuix.

També va ser arquitecte assessor de l'antiga Obra Sindical d'arquitectura a Tarragona. És arquitecte de construccions laborals arreu de la província de Tarragona. També fou arquitecte municipal de Reus i arquitecte assessor dels ajuntaments de Flix, Mont-roig i la Selva del Camp. Entre les seves obres construeix la casa del far a la plaça de la Font.

L'any 1943 realitza el projecte reformat de la Casa Bloc de Tarragona o el grup de llars Verge del Carme del Serrallo de Tarragona l'any 1948. Construeix també la residència i el Camp d'Esports del Front de Joventuts Sant Jordi de Tarragona el 1949. Urbanitza la plaça dels Màrtirs de Valls (el Pati) el 1949 i l'Institut Narcís Oller també a Valls.

Participà en les llars La Salle de Tarragona col·laborant amb l'arquitecte Monravà i López. L'any 1956 projecta i construeix l'ermita del Loreto de Tarragona. També va realitzar el grup escolar Gual

Villalví a Torreforta el 1957, les llars del Barri Fortuny de Reus el 1959 o l'edifici de la Rambla Vella de Tarragona per l'organització Nacional Cecs el 1961.

L'any 1965 projecta el nou edifici del *Diario Español*, la Jefatura del Movimiento a la plaça Imperial Tàrraco o el gran projecte de l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla de Tarragona, i encara caldria sumar altres projectes menors d'embelliment ciutadà. Va ser President del Col·legi d'Arquitectes de Tarragona. Es va casar amb Genoveva Gras i Fortuny i tingué descendència.

Joan Zaragoza i Albi
(Tarragona, 1912-2006)
Arquitecte